

Magistrat eller det Kontor under Magistraten, som havde med disse Sager at gøre. Derved vilde der være fuld Adgang for Magistraten til at paase, at de paagældende Afgifter bleve betalte. At kritisere denne Bestemmelse ud fra den Betragtning, at der jo ikke kunde være Tale om at opstille Politi eller Vagtmandskab ved de forskellige Indførselsveje til København for at efterse, om det Kød, der kom ind, ogsaa betalte sine Afgifter, er kun at stille Sagen paa Spidsen og overdrive den. For Øjeblikket er Forholdet ikke det, at man opstiller Politi eller Vagtmandskab ved Adgangsvejene til København for at paase, at det Kød, der bliver indført, kommer hen til Kontrolstationen, faar sit Stempel og betaler sine Afgifter. Kontrollen foregaar paa den Maade, at Sundhedspolitiet gaar rundt hos forskellige handlende for at efterse, om de handle med Varer, som ikke have de behørigte Stempler. Nu vil man ganske vist, naar dette Lovforslag bliver Lov, ikke med fuldkommen Sikkerhed kunne se hos de handlende, om de Varer, der ligge i deres Butikker, have betalt deres Afgifter, eller der maaske er andre Varer, der have betalt Afgift. Men nogen Kontrol vil der dog kunne føres ad den Vej, og Betryggelsen mod Svig ligger ogsaa deri, at Lovforslaget, som meget vel har forudset Vanskeligheden ved Kontrollen, har foreskrevet, at foruden Erlæggelse af en betydelig Bøde, skulle de, der besvige for Afgiften, erlægge den dobbelt. Jeg tror, at der ad denne Vej vil kunne gøres fuldkommen tilstrækkeligt for at sikre de paagældende Kommuner, at de ogsaa faa deres Afgifter. Men skulde det ske, at en Kommune en Gang imellem slap for en lille „Ydmygelse“, vilde det ikke være saa forskrækkeligt, at det skulde være nok til at omstyrte hele det paatænkte System. Jeg tror, det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at der skal nok findes saadanne Udveje, at det vil være meget sjældent, at en Kommune undgaar den „Ydmygelse“, som ved dette Lovforslag er den velvilligt tiltænkt. Den Tanke, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) fremsatte, forekommer mig i Virkeligheden at gaa ud paa Indførelsen af en Statskontrol, i Virkeligheden at lægge det hele i Statens Haand, og jeg tror, at de Betæneligheder, som ved tidligere Forhandlinger have været fremførte derimod, navnlig i Henseende til Omkostningsspørgsmaalet, endnu ere ved fuld Kraft og Gyldighed.

Endelig udtalte det ærede Medlem for

Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), at naar dette Lovforslag blev vedtaget, grebe vi ind i det kommunale Selvstyre, og af den Grund burde vi ogsaa yde Erstatning. Nu indeholder Lovforslaget jo netop et Forslag om at yde en Erstatning for det Tab, som den paagældende Kommune muligvis lider. Maaske vil det i nogle Tilfælde vise sig, at Kommunen slet ikke har lidt noget Tab, men Lovforslaget indeholder jo et Forslag om at yde Erstatning. Det er imidlertid kun en Erstatning, som foreslaas ydet, fordi man pludselig bestemmer, at man skal over fra den nuværende Tilstand til en helt ny Tilstand. Det er ikke en Erstatning, som ydes i Erkendelse af, at dette Lovforslag griber ind i den kommunale Selvstyret, thi det mener jeg, den slet ikke gør. Forholdet er jo det, at naar en Kommune har ønsket Kødkontrol og har fastsat Regler for Kontrollens Udøvelse og fastsat de Takster, som skulle betales for Kontrollen, saa befinder den sig paa sit Selvstyres Omraade, saa længe disse Takster ikke overskride Kommunens Omkostninger ved at udføre Kontrollen. Saa snart Taksterne overskride Kommunens Bekostninger ved Udførelsen af Kontrollen, ere vi ude over det kommunale Selvstyres Ramme, og saa komme vi ind paa et Sammenstød med andre Folks Rettigheder, idet Landboerne nemlig fra gammel Tid af have Ret til uhindret uden Erlæggelse af Afgift at føre deres Varer til Købstaden. Det er en Ret, som er hjemlet ved Forordningen af 23. April 1845 og ved Næringsloven af 29. December 1857. Dette Forhold har ogsaa i sin Tid været Genstand for retslig Afgørelse, nemlig ved Højesteretsdom af 8. Marts 1892, der stadfæstede den indankede Overrettsdom, og i Overrettsdommens stadfæstede Præmisser udtales det netop, at Kommunen — det var Københavns Kommune — kun var i sin Ret, saa længe de Takster, der vare satte, ikke overskred en rimelig Betaling for Udførelsen af Kontrollen.

Der ligger i Dommens Præmisser en ganske klar Forudsætning om, at saa snart man kom ud over den rimelige Betaling for Udøvelse af Kontrollen, saa snart man kom ind paa, at Kontrolafgiften tillige indeholdt en Skat, var man ude over det, som kunde hjemles ved kommunalt Selvstyre, og ude over det, som kunde hjemles ved de Sundhedsvedtægter, som vare udstedte i Overensstemmelse med Lovene om Sundhedsvedtægter af 1858 og 1868. Derfor kan man ikke sige, at man, naar dette Lovforslag vedtages, til Skade for Kom-